

Kedves Olvasó!

Ön most egy olyan kiadványt tart a kezében, mely a mérnöki tekintély, a mérnöki becsület, a mérnöki hivatástudat és a mérnöki munka eredményei bemutatásával kívánja felhívni a figyelmet az emberek egy olyan csoportjára, a **mérnök**ökre, akiknek munkája meghatározó a környezetünkre. Alkotásaik évtizedekig, századokig fenn fognak maradni, befolyásolják az emberi életkörülményeket, meghatározzák látványukkal és funkciójukkal életérzésünket.

Mint a mérnöki kamarában dolgozónak, elsődleges feladatom elősegíteni a mérnöki munka tekintélyének megőrzését, néha kialakítását, vagy éppen visszaszerzését. A mérnöki tevékenység hatása ott van a mindennapjainkban, és nyomot hagy az utókor számára is. Megalapozza és meghatározza az utódok életét, életminőségét. Ezért rendkívüli felelősség is mérnöknek lenni, alkotások létrehozását segíteni. Mert nem mindegy, mit hagyunk gyermekeinkre!

Talán ez a vállalt feladat is generálta a gondolatot, állítsunk emléket régvolt elődeinknek bemutatásukkal, és állítsunk példaképet a fiatal szakemberek elé ezzel. Még 2007-ben beszélgettünk Csurgai-Horváth Józseffel, a városi Levéltár igazgatójával, milyen jó lenne a mérnöki munkát, a mérnöki szakma tekintélyét jobban elismertetni. Akkor vetettem fel először, készítsünk egy kiadványt. Viszonylag gyorsan tisztáztuk, csak már nem élő személyek kerüljenek a kötetbe, és kizárólag az legyen a válogatás kritériuma, hogy Fejér megyében éltek és alkottak.

Miért fontos mindez? A kérdés jogosnak látszik a külső szemlélő számára, de kevésbé a szakembereknek. Ha előveszünk régi irodalmi műveket, gyakran találunk benne a nagy tekintélyű mérnök, a köztisztelőben álló inzellér személyével. Egy saját emlék is felvillan. Kezdő mérnök voltam, amikor először mentem önállóan mérni a figuránsokkal, Ők 'mérnök úrnak' vagy 'szaki bácsinak' hívtak, pedig legalább 20 évvel voltak idősebbek. És bárhol megálltunk, segítséget kérünk, mindig szívesen meg is kaptuk, mert tisztelték a 'mérnököt'. Aztán sajnos kezdett kopni a tekintély. Mi lehet az oka? Ezzel foglalkozzanak inkább a kutatók, mi inkább próbáljunk meg tenni azért, hogy visszaálljon ez a helyzet.

Mit is jelent ez a fogalom: mérnök? A mérnök szó eredetileg a földmérőt jelölte, tehát a mai geodétát. A 20. század elejéig az általános fogalmat jelölő mérnök szó az út, a vasút, a vízszabályozás és a hídépítés tudományában való jártasságra utalt. Eztán vetődött fel, hogy valamilyen jelzővel ellátva határozzák meg a konkrét szakterületet, pl. gépészmérnök, építészmérnök, földmérőmérnök, stb.

A német *Ingenieur* kiejtése jól mutat az inzellér szavunkra. Több idegen nyelven is hasonló hangzású kifejezéssel találkozhatunk: az angol *engineer* szó eredetéhez hasonlóan a francia *Ingénieur*, a spanyol *ingeniero*, olasz *ingegnere*, finn *insinööri*, és az orosz *Инженер* és ennek más szláv változatai.

A szó magyar értelmezése szerint a mérnök a mérnöki tudományokban dolgozó olyan egyén, aki megfelelő szakirányú egyetemi vagy főiskolai képzettséggel (diplomával) rendelkezik és egy megfelelő szakmai szervezet elismerten magas képzettségű tagjai által felállított vizsga letételével, (a diploma megvédése) vagy egy megfelelő színvonalú tartalmas munkával gyakorlati tudását bebizonyítva a szakmai szervezet elismerését elnyerte, tehát aki ezt a hivatást, pályát, illetve szakmát választotta munkájára. (<http://hu.wikipedia.org/wiki/Mérnök> 2011. 03. 24.)

E rövid kitérő után visszatérve a feladatra, az nyilvánvaló volt, a munka dandárja még csak az elhatározás után kezdődik. Először levéltári anyagok alapján készült egy igen gazdag lista mindazokról, akik bármilyen módon kötődhetnek az elképzeléshez. A lista már akkor tartalmazott számos olyan nevet, akikről később, a részletesebb elemzés során kiderült, nem tartoznak az elképzelt körbe. Az így szűkített névsort közreadtuk a szakemberek körében, akik saját szakterületük vagy lakóhelyük alapján gazdag kínálattal bővítették is azt. És ekkor már inkább a bőség zavarával kezdtünk küzdeni.

Az eredeti elképzelés az volt, hogy ezek az életrajzok az érintettek emberi és szakmai bemutatására, példaként állítására szolgáljanak. Így a lista kialakítása-kor is arra kellett törekedni, olyan személyek kerüljenek a kiadványba, akik erre alkalmasak is. Így kiestek a listáról, akiknek alkotását nem éreztük olyan jelentőségűnek. A szerzői munka során is kiderült néhány esetben, nem tudunk olyan színvonalú anyagot összeállítani, hogy bekerüljön a könyvbe, félretettük a kiválasztottat.

A szerzők meghatározó részesei ennek a feladatnak. Felmerült, kik készítsék el az anyagokat. Annyi vérbeli kutató vállalkozót nem is találtunk volna, akik képesek egy ekkora anyagot rövid idő alatt elkészíteni. És nem is mindegyikük képes arra, hogy olyan anyagot készítsen, melyen átsugárzik a mérnöki lét érzése. Szerencsére várakozáson felül sok mérnök kolléga jelentkezett, szívesen részt vállalt a feladtból. Néhány esetben pedig eleve mi kerestük meg a hozzátartozókat, írjanak rokonaikról. Mint majd látja az Olvasó, valóban sugárzik a leírásokból ez a személyes érzés. A 26 szerzőből nyolcan rokonai, tizenhárman közvetlen kollégái voltak azoknak, akikről írtak.

Az elkészült anyagokat igyekeztünk képekkel kiegészíteni. Nem lehet minden személyhez elég gazdag képanyagot találni, ezért kiegészítettük olyan képekkel, melyek legalább témájukkal illeszkednek a környezetükben lévő személyek munkásságához.

Nyilvánvalóan felmerül az Olvasóban a kérdés, mi lesz azok emlékezetével, akik kimaradtak ebből a kötetből. Egy részük, akik már szerepeltek a listán, bekerülhetnek majd egy későbbi második kötetbe, ha időközben előkerül róluk megfelelő anyag. És lesznek olyanok is, akiket más kutatók találnak meg, vagy éppen a tisztelt Olvasó fog majd javasolni. És tervezzük már a kiadvány internetes megjelenítését is, ahol könnyen bővíthető lesz majd a gyűjtemény.

Végezetül szólni kell a kiadvány létrejöttének támogatóiról is. Ezek első sorában állnak azok a már említettek, akik felkutatták a forrásokat és a képeket, majd összeállították a leírásokat. Nevük az egyes szócikkeknél olvasható. Az átadott anyagokat természetesen egységes formára kellett szerkeszteni, amit Fűrészné Rácz Andrea tett meg igen lelkiismeretes munkával. Kiemelkedő szerepe van a szakmai és tartalmi lektorunknak abban, hogy lehetőség szerint hibátlan anyagok kerüljenek a kiadványba. Ezt a feladatot Dr. Németh Gyula végezte, sikeresen.

Anyagi támogatást kaptunk az ALCOA Világalapítványtól már a munka kezdetén. Ez fedezte a szerzői tevékenység szerény díjazását. Nagyvonalú volt a Fejér Megyei Mérnöki Kamara Küldöttgyűlése, amikor megszavazta a kiadvány jelentős támogatását.

Végezetül e helyen ismételtelen megköszönöm minden közreműködőnek a munkáját, amivel lehetővé tette a kiadványunk megjelenítését!

* Csináltam, ahogy tudtam, csinálja jobban, aki tudja

